

MUMIER I DET GAMLE EGYPTEN

Skrevet af Thor Jeppesen & Mark Hvilsted Jensen

2925 år af mystik og gamle mumier, ligger mellem det første dynasti og romernes stortid.

De fleste af har allerede set storfilmen "Mumien" fra 1999, som handler om ypperstepræsten Imhotep som har en affære med en af faraoens koner. Det er foruden en nyindspilning af den klassiske mumiegyser fra 1932.

Vi mennesker har altid haft en stærk fascination af mumier, dog har denne fascination ikke altid været lige positiv.

Helt tilbage hvor de begravede deres konger i pyramiderne, kunne gravrøvere finde på at tømme gravene for rigdomme blot 2 uger efter at faraoen var blevet begravet, til middelalderen hvor folk fandt mumier, og pulveriserede dem til medicin mod alverdens sygdomme.

Gennem det første dynasti i den egyptiske storhedstid, som strakte sig helt fra år 2955 f. Kr. til 30 f. Kr. mumificerede egypterne deres royale.

De mest kendte mumier i dag er henholdsvis Tutankhamon og Ramses II, hvor Tutankhamon er den yngste af de 2.

Egypterne var meget religiøse, og de troede på et evigt liv efter døden til deres Farao, som de ærede og beundrede som en gud på jorden. Det er ud fra denne stærke religiøse holdning at

Logoet fra Steven Sommers film The Mummy (1999)

mumificering og balsamering springer, som en evig bevaring af den afdødes krop

Balsamering & Forberedelse

Hovedsageligt går dette ritual ud på at bevare kroppen i så god stand som muligt, dette gør de ved at først tømme liget for indvolde og derefter tørres det i 40 dage. Hjernen havde ikke nogen betydning for de gamle egyptere og blev derfor blot fjernet ved hjælp af palmevin og en pind med en krog.

Hjertet havde dog en større betydning for dem, da de troede at de ville få brug for det i det næste liv og de troede, at hjertet var kilden til deres viden.

Hjertet blev ligesom nyrerne, lungerne, tarmene og maven bevaret til livet efter døden.

Efter denne forberedelse blev mumien sejlet over på vest bredden af Nilen, som de mente var dødsriget og hvor de havde deres pyramider.

Egypterne nøjes ikke blot med at begrave deres konger, men de mente også at de gav dem evigt liv efter døden. De mente også at et liv efter døden var et sted hvor kongen naturligvis skulle bruge de samme bekvemmeligheder, som i det liv han forlod. Dette indebar juveler, våben, mad,

kvæg, møbler og køkkengrej og sågar fandt man endda engang to spædbørn i en faraos grav som også var blevet mumificeret. Der er også eksempler på, at der er blevet sendt tjenere i form af lerfigurer med til at opvarte kongen i al evighed i dødsriget.

Læs mere om balsamering og mumificering på <http://www.ancientegypt.co.uk/menu.html>

